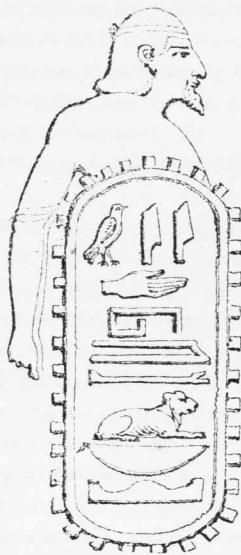

ΙΕΡΟΓΛΥΦΙΚΑ.

«ΕΝ τῷ ἔτει τῷ πέμπτῳ τῆς βασιλείας Ροβοάμ ἀνέβη Σουσακίμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, ὅτι ἤμαρτον ἐναντίον Κυρίου καὶ ἔλαβε τοὺς θησαυροὺς τοὺς ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ τοὺς θησαυροὺς τοὺς ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως· τὰ πάντα ἔλαβε· καὶ ἔλαβε τοὺς θυρεοὺς τοὺς χρυσοὺς, οὓς ἐποίησε Σολομών.» Β΄. Παραλ. ιβ΄. 2, 9.

Ὁ σοφὸς Γάλλος Σαμπολλιὼν, Champollion, ὅστις ἔκαμε τοσαύτας ἀνακαλύψεις ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὅστις μάλιστα ἐπέτυχε νὰ ἐξηγήσῃ πολλὰ ἱερογλυφικά, ἀναφέρει τι, περιέργως διασαφηνίζον τὸ ἱστορικὸν τοῦτο τεμάχιον. Τὴν 23ην Ἀπριλίου, 1828, ὑπῆγεν εἰς τὸ ἐν Καρνάκ παλάτιον, κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῶν Θηβῶν, καὶ μεταξὺ ἄλλων ζωγραφιῶν ἐπὶ τῶν τοίχων, εἶδε μίαν ἥτις παρίστανεν αὐτὸν τοῦτον τὸν Σουσακίμ. σύροντα εἰς τοὺς πόδας τῆς Θηβαϊκῆς Τριάδος τοὺς ἄρχοντας τριάκοντα ἡττημένων ἐθνῶν· εἰς ἐν δὲ ἀπὸ τὰ ἐκεῖσε σχήματα (τὸ προκείμενον) ἦτο σημειωμένον ὀλόγραφον, ΙΟΥΔΑΜΑΔΕΚ, τὸ βασιλεῖον τῶν Ἰουδαίων, ἢ τοῦ Ἰούδα. «Τοῦτο,» λέγει ὁ Σαμπολλιὼν, «εἶναι ὑπόμνημα εἰς τὸ 14ον κεφάλαιον τοῦ Α. βιβλίου τῶν Βασιλειῶν (ἐδάφ. 25-28) ἢ εἰς Β΄. παραλειπομένων ιβ΄. 2, 9, ὅπου μνημονεύεται ἡ ἐπὶ Ἱερουσαλήμ ἀνάβασις τοῦ Σουσακίμ, καὶ ἡ ἐπιτυχία τῶν ὅπλων του.» Ἡ φυσιογνωμία εἶναι προφανῶς Ἰουδαϊκῇ. Τὰ δὲ ἱερογλυφικά, ὡς τὴν σήμερον ἐξηγοῦνται, δηλοῦσιν εἰς Ἑλληνικὰ γράμματα

Υ Ο Ι

Δ

Α

Μ

Α

Λ

Ε

Κ

Ἡ εἰκὼν ἐκάστου ἀντικειμένου παριστάνει ἐν γράμματι τὸ πτηνόν, π. χ., δηλοῖ Υ, ἡ χεὶρ Δ, καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἀναγινώσκεται δὲ ὁ πρῶτος στίχος κατὰ τὸ Ἑβραϊκόν, ἐκ δεξιῶν εἰς τὰ ἀριστερά.

Οἱ μεγαλύτεροι ἐχθροὶ τῆς ἀνθρωπότητος εἶναι οἱ κρατοῦντες τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν ἀμάθειαν, καὶ οἱ ὑποστηρίζοντες τὰς ἀπάτας.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΟΣΟΥ ΤΩΝ ΕΥΛΟΓΙΩΝ.

2.

Ἀνακάλυψις καὶ πρόοδος τοῦ Βουτυεμβολισμοῦ (Βασιναρίσματος)—Βιογραφία τοῦ Ἰέννερου.

[Συνέχεια ἀπὸ Σελ. 70.]

Τὸ 1798 ἀνήγγειλεν εἰς τὸν κόσμον τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ βουτυεμβολισμοῦ ὁ Ἐδουάρδος Ἰέννερος. Ὁ εὐεργέτης οὗτος τῆς ἀνθρωπότητος ἐγεννήθη τὸ 1749 εἰς τὴν κώμην τῆς Ἀγγλίας Βέρκλειαν (Berkeley), ἀπέχουσαν τοῦ Λονδίνου 113 μίλια. Ἐπηγγέλλετο δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν τὸν χειρουργὸν καὶ φαρμακοπώλην ἀπὸ τοῦ 1773 μέχρι τοῦ 1792, μετέπειτα δὲ τὸν ἱατρὸν. Νέος ἀκόμη καὶ μαθητεύων παρὰ χειρουργῷ τινι, ἤκουσε χωρικὴν λέγουσαν ὅτι αὐτὴ δὲν ἠδύνατο νὰ κολλήσῃ τὰς καθολικὰς εὐλογίας, ἐπειδὴ καὶ εἶχεν ἐκβάλει τὰς ἀγελαδινὰς. Ἐρευνήσας ἐπομένως, ἔμαθεν ὅτι ἐπεκράτει κοινῶς ἡ ἰδέα ὅτι ὅσοι ἀπὸ τοὺς ἀμέλγοντας ἐκολλοῦσαν ἰδιαίτερα τινὰ ἐξανθήματα, γεννώμενα κάποτε ἐπὶ τῆς θηλῆς τῆς δαμάλεως, ὅλως διόλου ἐξησφαλίζοντο ἀπὸ τὰς εὐλογίας. Οἱ ἱατροὶ ὅμως τοῦ τόπου εἶπαν εἰς αὐτὸν ὅτι ἡ ἐντεῦθεν προερχομένη ἀσφάλεια δὲν ἦτο πλήρης· πρὸ πολλοῦ ἐγνώριζον τὴν κοινὴν δοξασίαν, ἥτις εἶχε μάλιστα καὶ κοινοποιηθῆναι εἰς τὸν ἱππότην Γεωργίον Βάκερ, ἀλλὰ καὶ ὁ σοφὸς οὗτος παρημέλησεν αὐτὴν ὡς δημώδη πλάνην. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς μαθητείας του ἀνέφερε πολλάκις ὁ Ἰέννερ τὰ περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης εἰς τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ, καὶ εἰς ἄλλους· πλὴν οὐδεὶς ἐδίδεν ἀκρόασιν, καὶ τινες ἐχλεύαζον καὶ περιεφρόνουν. Ὁ Ἰέννερ μ' ὅλον τοῦτο ἐξηκολούθει, καθότι ἐκ πρώτης ἀρχῆς ἔγινεν ἐπὶ τοῦ πνεύματός του βαθεῖα ἐντύπωσις· ἐνῷ μετῆρχετο τὸ ἐπάγγελμά του εἰς τὴν Βέρκλειαν, παρετήρησεν ὅτι ἦσαν τινὲς, εἰς τοὺς ὁποίους ἦτον ἀδύνατον νὰ μεταδοθῶσιν αἱ εὐλογίαι διὰ τοῦ ἐνοφθαλμισμού, καὶ ὅτι ἅπαντες οὗτοι εἶχον ἐκβάλει τὰ τῶν δαμάλεων ἐξανθήματα· ἦσαν δὲ πάλιν ἄλλοι, οἵτινες εἶχον ἐκβάλει τὰ τῶν δαμάλεων ἐξανθήματα, καὶ μ' ὅλον τοῦτο ἐδέχοντο τὰς εὐλογίας. Ἡ περίστασις αὕτη, μετὰ πολὺν κόπον, ὠδήγησεν αὐτὸν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν ὅτι ἡ δαμάλις ὑπέκειτο εἰς ποικίλα ἐξανθήματα, ἐξ ὧν ἐν μόνον εἶδος εἶχε τὴν δύναμιν τοῦ προφυλάττειν ἀπὸ τὰς εὐλογίας, καὶ ὅτι τοῦτο (ὀνομασθὲν ὑπ' αὐτοῦ ἡ ἀληθὴς βόειος εὐλογία) ἠδύνατο δραστηρίως νὰ μεταδοθῇ εἰς τοὺς ἀμέλγοντας κατὰ μίαν μόνον περίοδον τοῦ δρόμου του.

Περὶ τὸ 1780 συνέλαβε πρῶτον τὴν ἰδέαν ὅτι ἴσως δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἀδύνατον νὰ μεταδοθῇ ἡ βόειος εὐλογία, καὶ μετ' αὐτῆς ἡ ἀπὸ τὰς καθολικὰς εὐλογίας προφύλαξις, πρῶτον ἐκ τῆς δαμάλεως εἰς τὸ